

ОЛЕНА НАДУТЕНКО

СРІБНИЙ ДОЩИК

ОЖЕЛЕДИЦЯ

В грудні дощ дрібний пішов,
Морозець ударив знов,
Від села і до села
Ожеледиця лягла.

Наче ковзанка дорога,
Людам зовсім йти незмога.
Крижані схилились віти
І тріщить мороз сердитий.

В школу завтра не піду:
Дуже слизько, упаду!
Почекаю я відлигу,
Поки сонце знищить кригу.

Краще взую ковзани,
Бо ще довго до весни!

ЯЛИНКА

Сніг лягає без упинку
На красунечку-ялинку,
Одягає в срібний плащик,
Теплий-теплий, най-найтепліший!

Хай задовгий плащик трішки,
Та не змерзнуть ручки й ніжки,
Сніжна хусточка нова –
Не замерзне голова!

Сніг не дасть їй захворіти,
Бо її чекають діти,
Будуть гарно прикрашати,
Круг ялинки танцювати.

СНІГ ПУХНАСТИЙ

Впав на землю сніг пухнастий,
Вкрив слизький тоненький лід.
Дітям пам'ятати слід:
Необачний може впасти!

Та дівчата і хлопята,
Не зважаючи на це,
Тягнуть вгору похапцем
Лижі, палки та санчата.

І у білих клубах снігу
Вниз дитяча рать летить,
І трамбують сани вмить
Щільним шаром сніг у кригу.

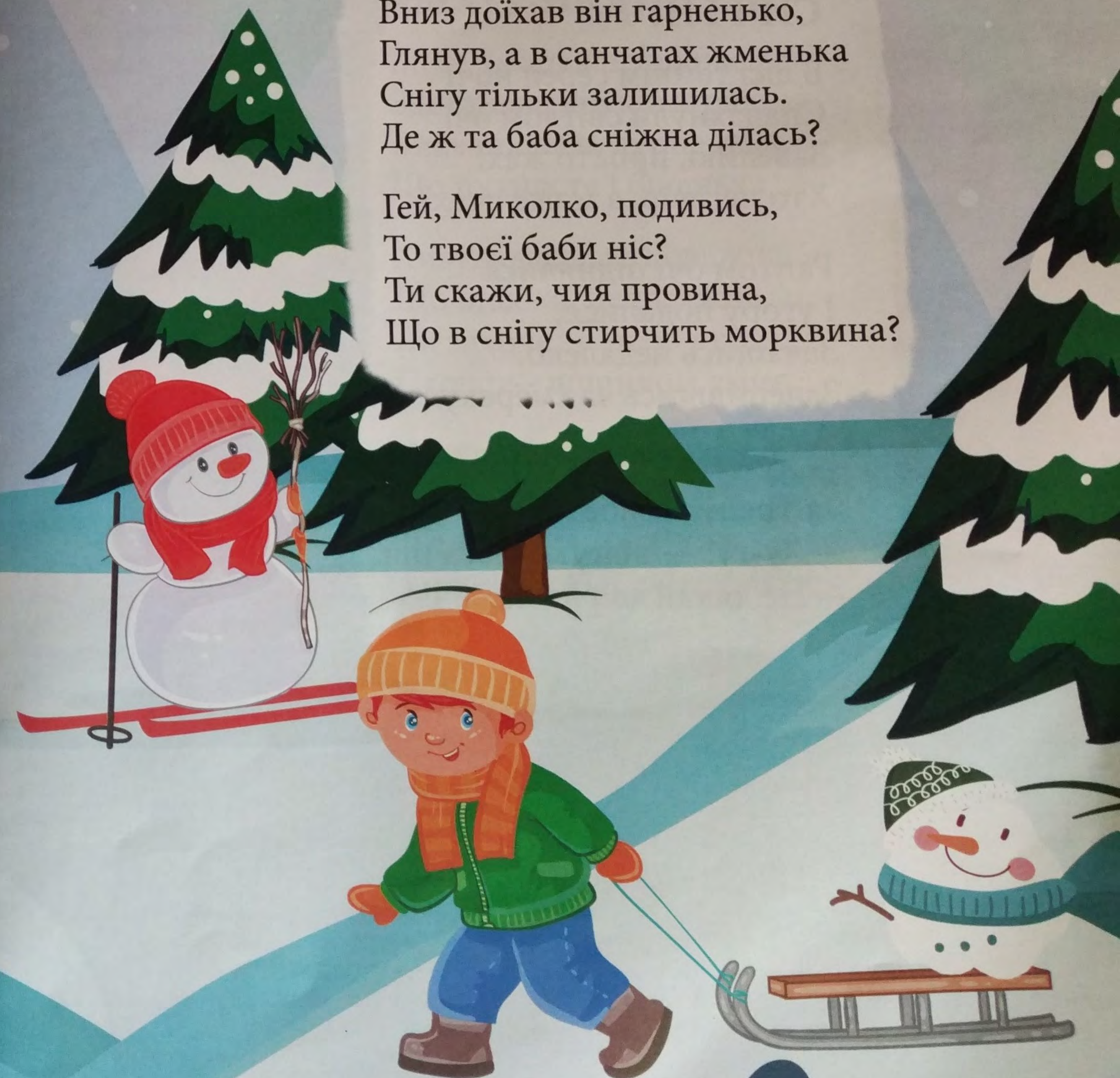
ПОКАТАВ!

Як цікаво на санчатах
Бабу сніжну покатати!
З гірки вниз Миколка мчить
І сміється і кричить,

А в санчатах баба мовчки
Трусить снігом на горбочки,
Та Миколка те не баче,
На підгецах так і скаче.

Вниз доїхав він гарненько,
Глянув, а в санчатах жменька
Снігу тільки залишилась.
Де ж та баба сніжна ділась?

Гей, Миколко, подивись,
То твоєї баби ніс?
Ти скажи, чия провина,
Що в снігу стирчить морквина?

СИЧ І НІЧ

В лісі темнім серед ночі
Спалахнули світлом очі
Завеликі, просто жах!
Хто це, звір, а може птах?

Раптом очі піднялися
І угору подалися,
Зачаїлись недалеко,
Зачепившись за смереку.

— Ху-гу! — чути у гілках,
Як тренує голос птах,
— Ху-гу! — відгукнулась ніч.
— Не лякай звіряток, сич!

ХМАРИНКА

Бігла хмарка небокраєм,
Здоганяла круків зграю,
Вихвалялася, дурненька,
Що пухнаста і біленька.

Хизувалась, легковажна,
Що висока, недосяжна.
Як захоче — небо вкриє,
Схоче — дощиком уміє,

А якщо їй заманеться —
У рожеве одягнеться.
Вітерець її послухав
І, як пір'ячко, роздмухав.

ПИШНА ВИШНЯ

Розцвіла в садочку вишня
Біла, гарна, щедра, пишна,
Загуло серед гілок
Безліч крихітних бджілок.

Від зорі і до зорі
Ці смугасті трударі
З квітів струшують пилок
Й по краплині п'ють медок.

Скине вишня пелюстки
І зелені вишеньки
Боки сонечком зігріють,
Наче мак, почервоніють.

І стоїть красуня в листі,
У кораловім намисті
Край садочку біля хати.
Нумо, діти, вишні рвати!

ВІТЕРЕЦЬ

— Вітерцю, а де ти був?
— Я у поле зазирнув.
Краща забавка для мене
Хвилювати лан зелений.

На ставку недавно був,
З бережка на воду дув,
І по черзі не одну
Хвильку гнав ставком дрібну.

У садочку побував,
З вишень білий цвіт зірвав.
А з пташиного подвір'я
Піднімав то пух, то пір'я.

Роздмухав вогонь в печі,
Де пеклися калачі,
Наситився ароматом,
А тепер лягаю спати!

СРІБНИЙ ДОЩИК

Жанна дивиться в віконце —
Дивина! На небі — сонце,
А в саду — сріблястий дощик
Вишням листячко полоще.

Дріботить на підвіконні,
Гріє краплі на осонні
І збира покрівля вмита
Мокре небо у корито.

У дворі чекає Жанну
Срібний душ і тепла ванна,
Тож мерщій, біжи гуляти,
В хмарку дощову пірнати,

Бо дощі сріблясті ті
Випадають раз в житті!

ДОВГЕ ЛІТО

Свято в школі, свято в Дані:
Дзвоник відлунав останній,
Попереду довге літо,
Не потрібно в клас ходити!

А на літо у Данила
Не одне у плані діло:
У селі в бабусі рано
Порибалити з Богданом,

Потрусити спілий сонях,
Прокататися на конях
І на пасіці в Микити
З медом молока попити.

Хвіртку треба приладнати,
З череди козу забрати,
З друзями погомоніти...
Не таке вже й довге літо!

СОНЯЧНІ СПРАВИ

Зранку сонечко встає
На крайці неба.
В нього добра справа є —
Світ зігріти треба!

Роси випити зрання,
Висушить травичку,
Розігріти серед дня
У ставку водичку.

Сонях голову свою
Поверне за сонцем,
Влітку тепло, як в раю,
Квітам під віконцем.

Сонце в сутінки летить
За поля і гори,
Бо улітку сонце спить
В теплім синім морі.

МІСЯЧНА НІЧ

Знову темна ніч надворі
Запалила ясні зорі,
Місяць в срібному серпанку
Ходить з вечора до ранку.

Він тихенько загадкову
Нам співає колискову,
У ставку прокинув нишком
Срібну місячну доріжку.

Тихо-тихо серед ночі
Десь в траві цвіркун цвіркоче,
Мишенятко шарудить,
І Сірко в куточку спить.

Добре влітку в сніні спати,
Зорі в небі рахувати
І заснути аж до ранку
Під зіркову колисанку.

БЕРІЗКА

Хто сховався біля стежки
Заблукавши у траві?
То чиї блищать сережки
На зеленій голові?

Хто схилився на осонні,
Міє коси у росі,
Витирає очі сонні,
Сонце — стрічкою в косі?

Хто, в зеленім сарафані,
Розпустивши пишні кіски,
Зустрічає промінь ранній?
Це — красунечка-берізка!

ХИТРІ ГРИБОЧКИ

Біля лісу на осонні,
Під листом — грибочки сонні,
В павутинному намисті
П'ють ранкові роси чисті.

Під ногами мох — підпушок,
А листочок — капелюшок,
Поряд — коло малюків
Із опеньок й маслюків.

Тепло в лісі і волого,
Скрізь ніде нема нікого,
І ростуть грибки тихенько,
І великі, і маленькі.

Як захочеться грибочків,
Подивися під листочки!
Там ховаються вони,
Товстопузі хитруни!

ЖОВТИЙ ЛИСТ

Жовтий лист кружля в саду:
— Ось я зараз упаду
Й золоту свою красу
Кину просто у росу.

Дощ дрібний мене поб'є,
Забруднить плаття моє,
А іще товстий грибок
Підіпхне мене під бок.

І накине, наче плівку,
Лист жовтенький на голівку.
Маю вдачу я таку —
Стати хусткою грибку!

ХРУСЬ ТА ХРУСЬ

Все залишили удома:
Буднів віз, проблеми, втому,
Днем жовтневим подались
У вологий темний ліс.

Зранку подружок я зву
На стежинку лісову,
Під склепіння золоте,
Де грибів орда росте.

Під ногами — хрусь та хрусь:
Маслючок, опеньок, груздь...
Тихо, тепло, тільки в кронах
Зрідка каркають ворони.

Повні кошики грибів
Назбирали ми собі.
Тільки це лише початок.
Треба їх переробляти!

Поверталися затемна,
Хоч втомились, та приємно,
Бо грибочки — смакота!
Осінь в зиму поверта...

ГРИБОЧОК

На траву упав листочок,
А в траві сидів грибочок
І листочку докоряв:
«Ти чого на мене впав?»

Що тобі від мене треба?
Затулив собою небо,
Не даєш мені рости!
Злізь, нахабо, відпусти!»

Жовтий лист злетів з грибочка,
Влігся тихо під дубочком
І під дощиком заснув.
Про образу він забув.

Гриб з трави на ранок виліз:
«Подивись, який я виріс!»
Та недовго вихвалявся —
В кошик до Сашка попався.

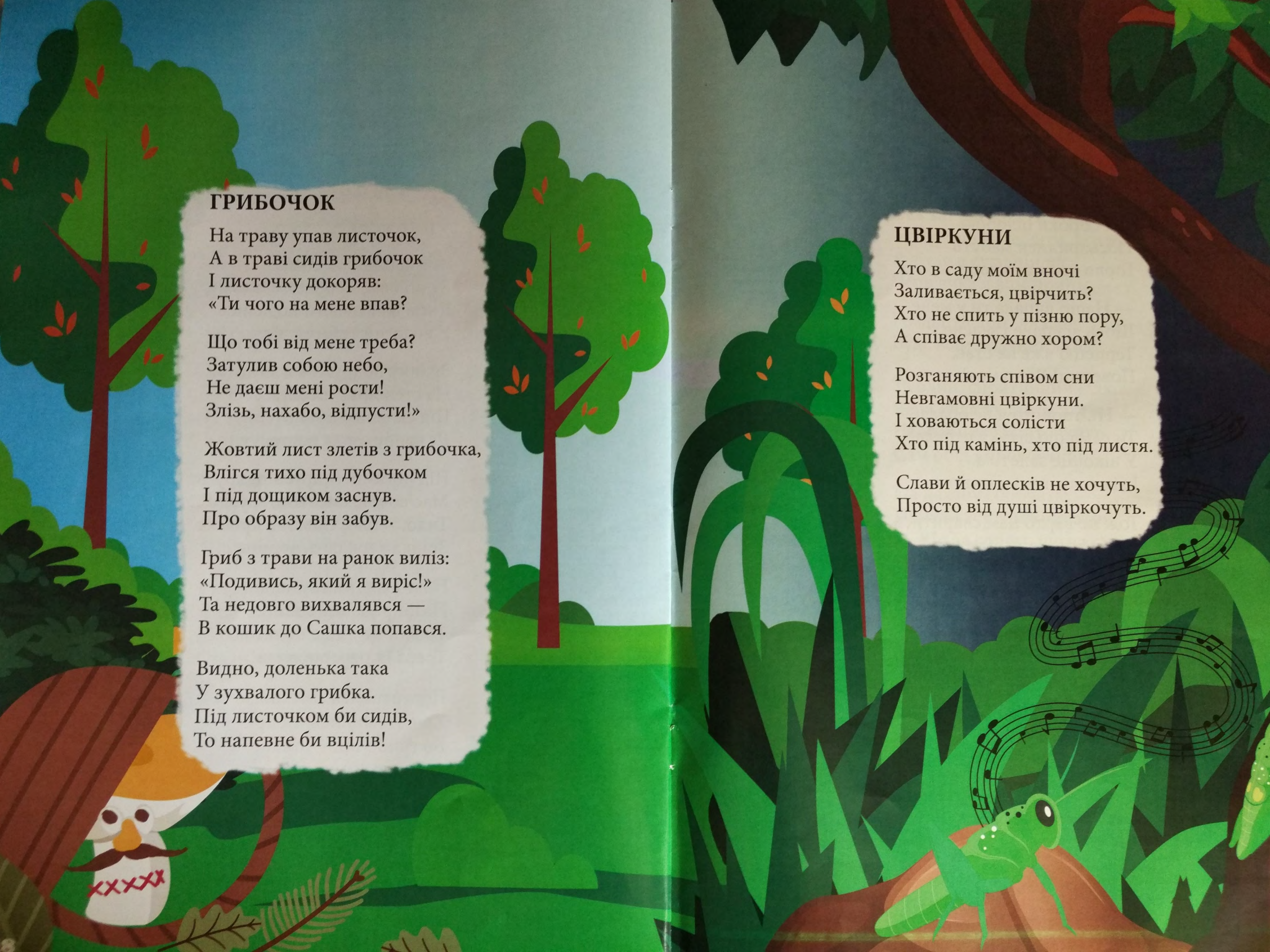
Видно, доленька така
У зухвалого грибка.
Під листочком би сидів,
То напевне би вцілів!

ЦВІРКУНИ

Хто в саду моїм вночі
Заливається, цвірчить?
Хто не спить у пізню пору,
А співає дружно хором?

Розганяють співом сні
Невгамовні цвіркуни.
І ховаються солісти
Хто під камінь, хто під листя.

Слави й оплесків не хочуть,
Просто від душі цвіркочуть.

СВАРЛИВІ СОРОКИ

На кілочку на високім
Дві сороки білобокі
Посварилися мабуть —
Горло криками деруть.

— Нащо вкрала ти у мене
Щось яскраве і зелене,
Терпецю вже не стає,
Поверни! Воно моє!

— Ні, твого я не брала,
Ти сама цю штуку вкрала!
У віконце залетіла
І зі столу щось схопила.

Тож не варто нам сваритись,
Краще порівну ділитись!
Де обновку заховала?
Ой, дивись, вона упала!

А в траві Сірко сидить.
З'їв цукерку він за мить,
А обгортку зелененьку
Залишив птахам дурненьким.

П'ЯТЬ СОРОЧЕНЯТ

П'ять малих сороченят
У гніздечку сіли в ряд,
Пильно стежать оченята,
Виглядають пташки тата.

Ось татусь летить з охоти:
— Відкривайте, діти, ротик!
Я літав в сусідній ліс,
Черв'ячка я вам приніс.

Розділіть його як слід,
Буде всім смачний обід.

Та один, спритніший всіх,
Черв'ячка вхопити встиг,
Необачних відштовхнув,
Сам обід і проковтнув.

На нахабу сорочата
Почали гуртом кричати:
— Що за сором, що за стид!
Нащо наш ти з'їв обід?

Ненажера! Що накоїв?
Татко діток заспокоїв:
— Всім дістану черв'яків,
Станьте в чергу, хто не їв!

Так татусь літа щоденно,
Черга діток — нескінченна...

У КУРЯТНИКУ БІДА

У курятнику — біда!
Лиска нишпорить руда!
Півень, очманілий наче,
Навкруги несучок скаче.

Кури лемент підняли:
— Що, лисиця? Де, коли?
Де той Тузик, лиходій,
Що ввійти дозволив їй!

Розгубилася лисиця,
Стала до стіни тулиться.
Півень пір'я розпушив:
— Хто моїх курчат хотів?

Заклюю тебе, руда,
Буде крадію біда!
І у дірочку маленьку
Лиска утікла руденька.

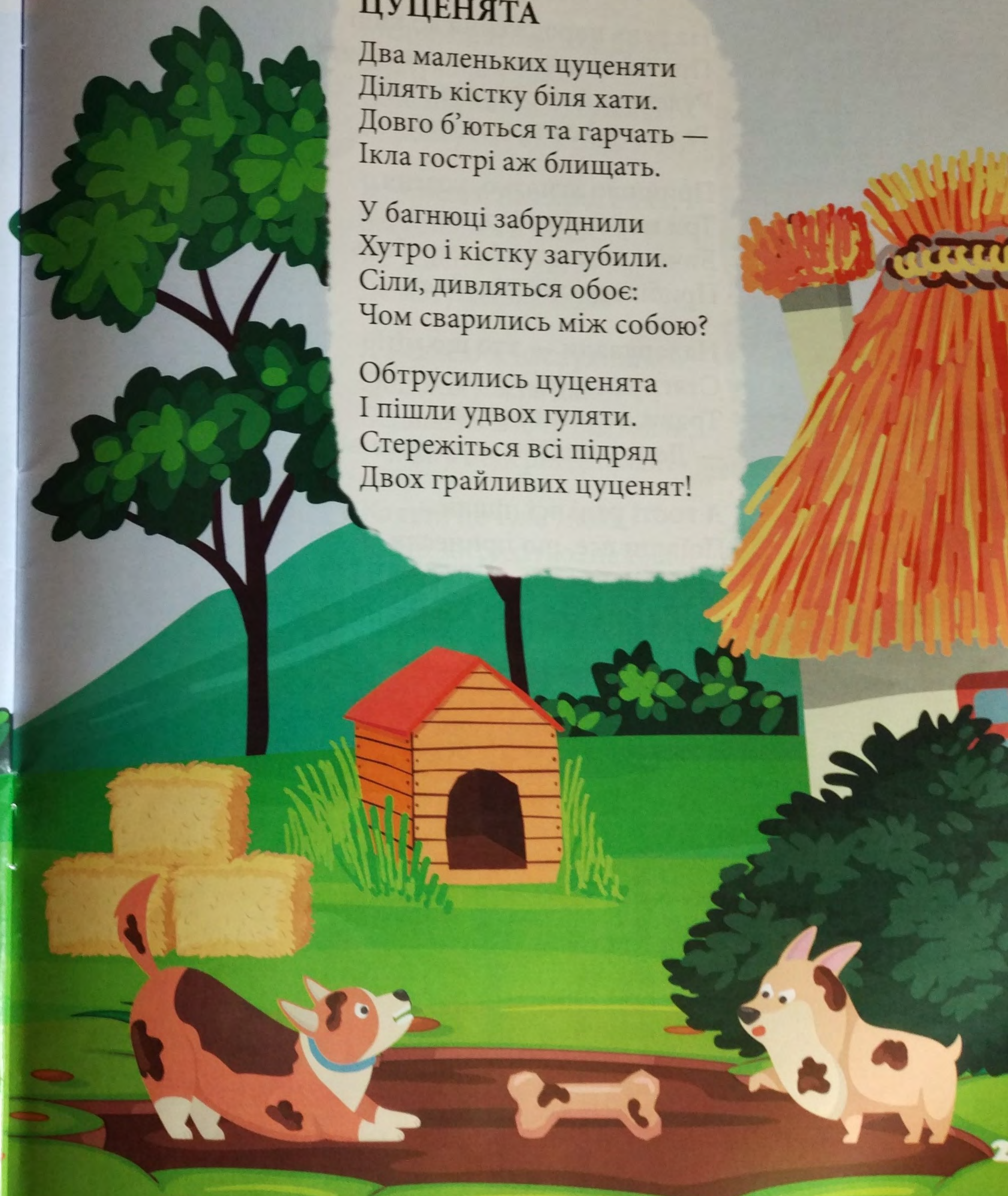

ЦУЦЕНЯТА

Два маленьких цуценяти
Ділять кістку біля хати.
Довго б'ються та гарчать —
Ікла гострі аж блищать.

У багнюці забруднили
Хутро і кістку загубили.
Сіли, дивляться обоє:
Чом сварились між собою?

Обтрусилась цуценята
І пішли удвох гуляти.
Стережіться всі підряд
Двох грайливих цуценят!

КИЦИНІ ІМЕНИНИ

На день народження до киці
Прийшли дві качечки-сестриці,
Руденький пес і гуска біла,
Та індичаток купа ціла.

Прийшло ягнятко, козеня,
Три поросятка і свиня,
Бичок плямистий, жеребець
Прибіг до киці під кінець.

Надарували — хто що міг!
Стягнули киці на поріг
Трави, соломи і зерна.
— Де ж миші? — журиться вона.

А гості раді всі пішли,
Поївши все, що принесли.
Лиш бідна киця плаче вслід:
— Що їсти буду на обід?

ВЕДМЕЖАТКО

Медвежа, грайливе дуже,
Заблукало у гаю.
Сіло під ялинку, тужить:
— Маму бачив хтось мою?

Я — нещасна сиротинка,
Загубилось в лісі я,
Де тепер моя хатинка,
Де матусенька моя?

Я медведик неслухняний,
Обіцянку всім даю:
Більше не втечу від мами,
Неньку поверніть мою!

Каяття почула мама,
Каже: «Крихітко, не плач,
Ти у мене кращий самий!»
— Більш не буду я, пробач!

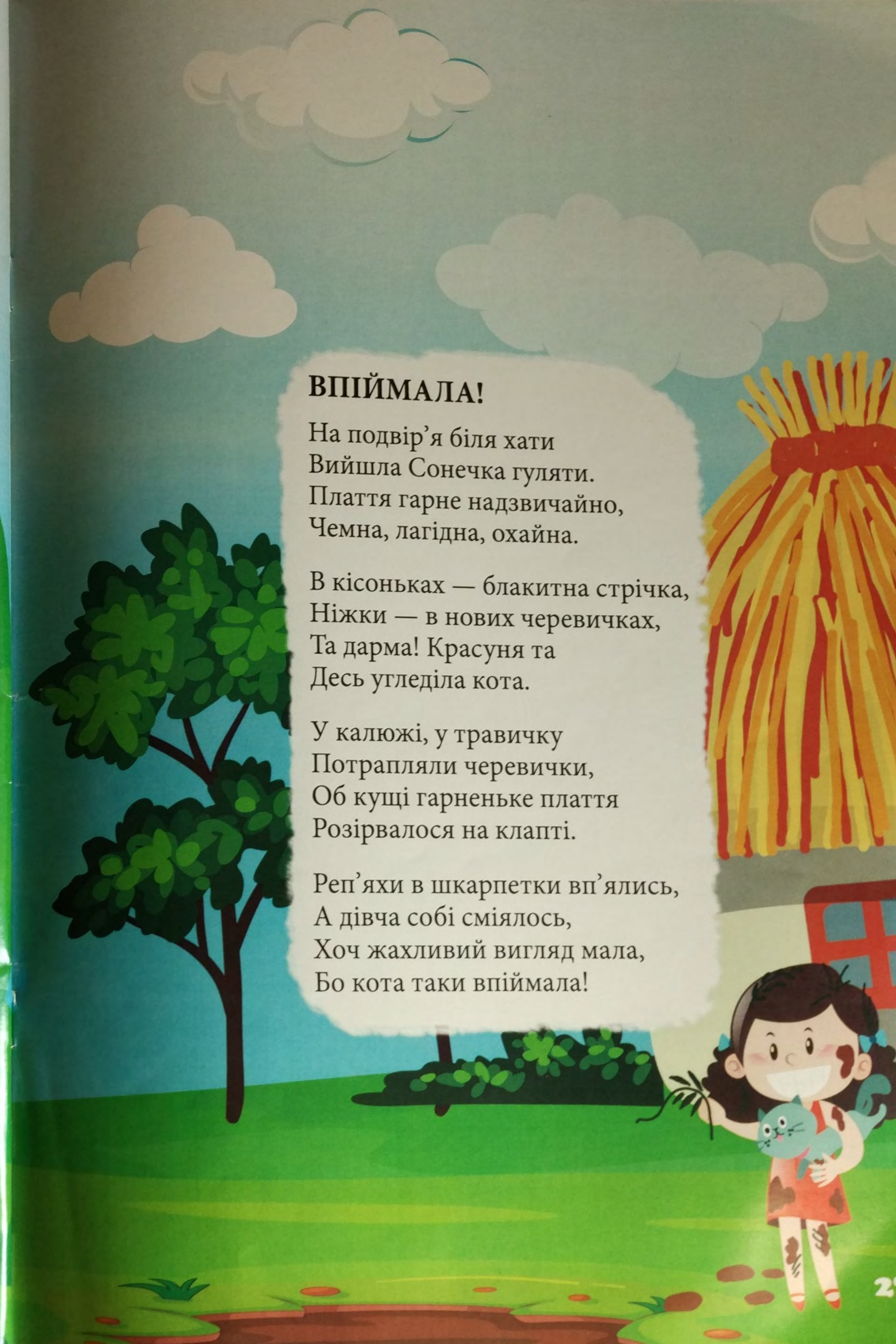
КОНИК-СТРИБУНЕЦЬ

Коник-стрибунець у лузі
На нараду скликав друзів.
Мучило його щодня:
Чим він схожий на коня?

Бабка каже: «Я дивлюся,
У коня — маленькі вуса,
Кінь цибатий і високий,
Ще й коліна в інші боки».

Слово вставила сльота:
«В Коника нема хвоста!»
Жук ідею підкидає:
«Кінь зеленим не буває!»

Встряв в розмову джміль мохнатий:
«Кінь не вміє так стрибати,
Тож не варта тема ця
І подошви стрибунця!»

ВПІЙМАЛА!

На подвір'я біля хати
Вийшла Сонечка гуляти.
Плаття гарне надзвичайно,
Чемна, лагідна, охайна.

В кісоньках — блакитна стрічка,
Ніжки — в нових черевичках,
Та дарма! Красуня та
Десь угледіла kota.

У калюжі, у травичку
Потрапляли черевички,
Об куці гарненьке плаття
Розірвалося на клапті.

Реп'яхи в шкарпетки вп'ялись,
А дівча собі сміялось,
Хоч жахливий вигляд мала,
Бо kota таки впіймала!

Літературно-художнє видання

Надутенко Олена Валентинівна

СРІБНИЙ ДОЩИК

Вірші

ISBN 978-966-189-

Головний редактор — Т.С. Самиляк
Технічний редактор — О.М. Корнілов
Художник — О.В. Коломієць
Коректор — Ю.А. Степаненко
Верстка — В.М. Яценко

Підп. до друку _____.2019. Формат 60x84/8.
Папір офсетний. Друк офсетний. Ум. др. арк. 3,26.
Замовлення № 151.

Поліграфічно-видавничий центр ТОВ «Імекс-ЛТД»
Свідоцтво про реєстрацію серія ДК № 195 від 21.09.2000.
25006, м. Кропивницький, вул. Декабристів, 29
тел./факс (0522) 22-79-30, 32-17-05,
E-mail: design@imex.kr.ua